

REISVERSLAG

MIAMI – DADE, FL 2016

Dankzij enkele goeie vrienden van Palm Beach County Fire & Rescue, waar we in 2011 een stage liepen, konden we in contact komen met Miami – Dade Fire Rescue's Fire Chief Downey. Binnen het uur kregen we een positieve reactie op onze organisatie en de vraag om een stage in te richten bij de MDRF. Het was Augustus 2015...het plannen kon beginnen.

MDRF is een brandweerdienst welke jaarlijks meer dan 246 000 keer uitrukt vanuit 65 posten. Buiten de normale repressie beschikken ze ook over een eigen helikopterreddingsdienst, strandredders, blusboten, luchthavenbrandweer,... Ongeveer 2 600 000 inwoners kunnen genieten van de bescherming van MDRF.

In 2000 waren we reeds te gast bij hen voor een stage.

Zondag, 8 mei 2016:

Gelet de aanslagen van 22/03 was het vertrekritueel iets anders dan gewoonlijk. Er werd buiten de luchthavenperimeter afgesproken ipv in de vertrekterminal en uiteraard was er ook meer controle. Dit alles heeft echter niet veel extra tijd in beslag genomen waardoor de groep vlot kon boarden voor hun Deltavlucht 43 naar JFK.

De eindbestemming van die dag was Miami International Airport met aankomst rond 19h00. Carl verwelkomde de groep. Hij was reeds enkele dagen eerder vertrokken om de laatste programmapunten af te werken en de komst van de groep voor te bereiden.

De 3 huurwagens werden ingeladen en de baan opgereden naar de La Quinta Inn in de nabije omgeving van de luchthaven. Na check in en een koel biertje op de kamer en een warme douche gingen we nog met z'n allen samen eten. Iedereen kroop zijn/haar bed in om 23h00.

Maandag, 9 mei 2016:

Zoals gewoonlijk was iedereen al vrij vroeg op en was iedereen blij met enkele uurtjes slaap. Tijd genoeg dus om te ontbijten en ervoor te zorgen om op tijd op het MDRF HQ te zijn.

We werden verwelkomd door Chief Alvarez, onze chaperon voor de komende week, en later ook door Fire Chief Downey. De nodige voorstellingen aan de Staff, de nodige voorstellingen vanuit onze groep, de eerste geschenken en Cuban coffee werden uitgewisseld.

Chief Alvarez gaf ons de grote rondleiding van HQ met ook de nodige uitleg over de werking van MDR. We kregen ook een uitgebreide uitleg in de Miami Dade Emergency Operations Center en Fire Dispatch. Ook de brandweerschool ontging niet aan onze aandacht.

Na de lunch werd de groep gesplitst. Eric, Carl en Chief Alvarez trokken met hun wagens naar alle posten in de Central en South Division welke Fire Observers zouden huisvesten. Op deze manier kon de bagage reeds achtergelaten worden en kon er reeds kennis gemaakt worden met de aanwezige crews. Dirk ging met zijn team naar de Noordelijke posten.

Later die dag kwamen we allen terug samen aan de Union Hall. Daar werden we verwelkomd door Chief Downey en de Union President Mr. Blanco. De Union gaf er een welkomstfeestje met hapjes en tapjes...waar ook nog eens zo'n 100 andere brandweermannen op afkwamen. Carl gaf er ook een presentatie over de respons van de hulpdiensten tijdens de aanslagen van 22/03. Het werd een fijne en interessante avond met de nodige gesprekken en geschenken.

Na het feestje ging iedereen terug naar zijn/haar kazerne voor de eerste ride along. Ikzelf ging naar Station 24 waar de Venom Unit en Air Rescue South zitten. Ik kreeg mijn kamer toegewezen, kon een douche nemen en ik kreeg een rondleiding van de kazerne, de helikopter en het materieel. Na het slagen van enkele testen kreeg ik de goedkeuring om mee te gaan op interventie en kreeg ik mijn eigen helm, flight suit en tas.

Dinsdag, 10 mei 2016:

Om 06h30 stond ik op om een douche te nemen en ervoor te zorgen dat ik klaar was tegen de shiftwissel van 07h00. Een nieuwe dag en een nieuwe crew...een crew waarmee ik de volgende 24 uur mee zou doorbrengen. Al snel kwamen de gesprekken op gang.

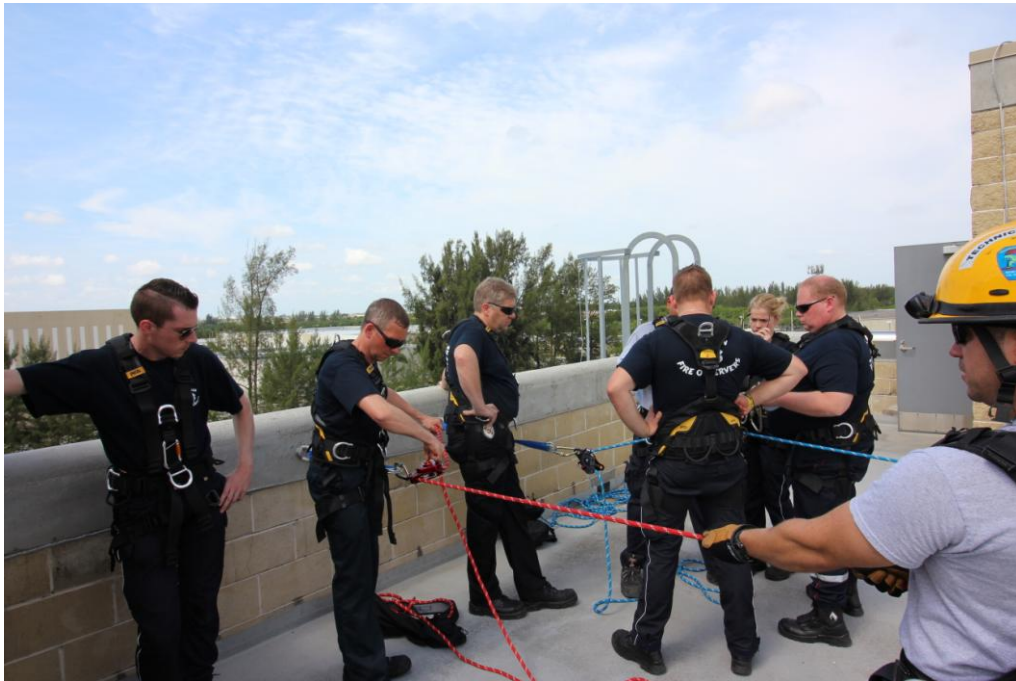
Voorbij nacht was kort. Het was al voorbij 01h00 eer we in bed lagen en na 5 minuten ging de bel al. Het eerste trauma alert van vele die week... Grondploegen waren reeds ter plaatse bij een man met abdominale steekwonden maar aangezien zijn toestand te kritiek was en de transporttijd naar een traumacentrum te lang (15 minuten) werd de helikopter opgeroepen om het transport te voorzien. De scramble, de respons, de landing, de overdracht, het transport naar het ziekenhuis, de overdracht, het terugvliegen naar de basis, de cabine en het materiaal kuisen...zette de klok plots 2 uur verder.

Air Rescue North, het tweede toestel van MDRF welke op Opa Locka staat, kwam binnen voor onderhoud en gelijk ook een CRM-opleiding. ARS volgde de opleiding mee maar was ondertussen ook van wacht countywide. Na de opleiding gingen we met de crew nog eens in de diepte met het materiaal en procedures. Na het avondmaal gingen we de lucht in voor een vluchtje over de Everglades in de Noordelijke richting, over MIA, downtown Miami, Biscayne Bay, Miami Beach, Stiltsville, Coral Gables,... Een mooie vlucht over de county met een ondergaande zon. Bij terugkomst werd het toestel opnieuw bijgetankt, was het tijd voor een ijsje en een les over nachtkijkers. Niet veel later ging de bel en was het de eerste oproep van twee die nacht waarbij we de nachtkijkers direct konden gebruiken.

Woensdag, 11 mei 2016:

De kazerneverdeling was als volgt: Dirk op #54, Marino op #26, Kiliaan op #46, Eric en Bart op #2, Dieter op #17, Vincent op #3 en Philippe op #29. In de South Division stond ik op #24, Thomas op #43, Leen en David op #36, Stefan op #9 en Tim op #57. Elk van hen sprak met vol enthousiasme over de eerste 36 uur op post met tal van interventies. Iedereen kreeg alvast het nodige aantal oproepen te verwerken en de ontvangst was hartelijk.

SpecOps stond ons op te wachten op de brandweerschool. De groep werd gesplitst en de voormiddag werd opgedeeld in twee klassen; één klas met rope rescue en de anderen over stutten en schoren.

Na de lunch kregen we nog meer geschenken van Chief Downey vooraleer een theoretische opleiding begon over hoogbouw en interventies in hoogbouw. Zeer interessant doch een gans andere aanpak dan in België of Nederland. Omstreeks 16h30 ging iedereen terug naar zijn/haar kazerne.

Donderdag, 12 mei 2016:

Rond 08h00 kwam iedereen aan op de trainingssite van USAR. Eerst gaven de USAR program Captain en Chief ons een presentatie over USAR, FEMA en FL TF 1. Een zeer grondige en prachtige uiteenzetting over hun opdrachten, hun mogelijkheden, hun materiaal,... Nadien gingen we het veld op en werd er eerst een zoeking gedaan naar slachtoffers met reddingshonden. Het was dan nadien onze taak om het materiaal zelf te gaan bedienen om een slachtoffer te zoeken en te ontzetten uit een rioolbuis waarvan de toegang volledig ingestort was. Het nam wat meer tijd in beslag voor ons maar nog voor de lunch was het slachtoffer ontzet.

In de namiddag reden we dan zo'n 40 minuutjes naar het Zuiden om te stoppen op Homestead Air Reserve Base waar USAR FL TF1 haar opslagplaats heeft, net naast de garage van de C17's van de Amerikaanse luchtmacht. Indien het team moet uitrukken worden zij ter plaatse gebracht door USAF. De opslagplaats is net een supergrote Bass Pro Shop...honderden koffers met reddingsmateriaal, medisch materiaal, boten, waverunners, quads, trucks,...

Omstreeks 15h30 was het bezoek ten einde en ging iedereen terug naar zijn / haar kazerne voor de volgende sessie ride along.

Vrijdag, 13 mei 2016:

Een nieuwe dag en het ging een leuke worden! De voormiddag werd gevuld met een bezoek aan station 24. Na de aangeboden koffie, donuts en bagels kreeg iedereen een rondleiding van de kazerne en basis. Aangezien de Venom Unit hier ook gehuisvest is konden we ook van zéér nabij slangen bekijken... De Captain gaf ons iets meer uitleg over de werking van de dienst en ook over de Venom Bank. We liepen ook nog door de maintenance voor de helikopters en in de garage kregen we meer uitleg over de helikopters, het materiaal, de opleiding en de werkmethodes.

Er werd door de crew ook een live demo gegeven met een hoist operation. Nadien kreeg iedereen de mogelijkheid om plaats te nemen voor een korte vlucht over Miami.

Na de lunch in een Cubaans restaurant werd koers gezet naar de haven van Miami om te boarden op Fireboat 1, één van de blusboten van MDRF. Na de nodige uitleg kregen we onze reddingsvesten aangespeld en werden de trossen gelost. Langs de majestueuze yachten en huizen, de torenhoge cruiseschepen namen we iets meer snelheid richting downtown Miami om zo richting Key Biscayne en Stiltsville te varen. Op een bepaalde moment kwam er een andere MDRF-boot bij en ook ARS. ARS kwam er enkele demo's doen samen met Fireboat 1.

Op de weg terug naar de posten zaten we wat in de vrijdagnamiddagfile en daardoor was iedereen wat later op de posten terug maar toch nog op tijd voor het avondmaal en een drukke nacht vol oproepen.

Zaterdag, 14 mei 2016:

Vandaag werd het een rustdag. 't Is te zeggen, toch een dagje zonder brandweer. Tijd om Miami een beetje toeristisch te gaan verkennen. Aangezien iedereen een drukke nacht op post had spraken we af om samen te komen voor een aperitief en lunch in Bayside Marina. Nadien reden we naar Little Havana om iedereen de tijd te geven om de sigarencigarettenshops binnen te lopen, om naar de oude dominospelende Cubanen te kijken in het park of om een Mojito te drinken op opzwepende Salsaklanken in Ball & Chain. In de late namiddag, na een rondritje doorheen Coral Gables en Brickell, reden we de causeway over richting Miami Beach. Sommigen kozen voor wat Lincoln Mall shopping terwijl anderen naar het bekende strand gingen en nog enkele anderen kozen voor een verkenningronde op Ocean Drive. Voor het avondmaal gingen we naar Puerto Sagua om nadien nog enkele drankjes te nuttigen in enkele clubs. In een hevige regenbui keerde iedereen terug naar de respectievelijke posten.

Zondag, 15 mei 2016:

De laatste volle 24 uursdienst op de posten. Ook op zondag werd er geoefend op ARS, zowel op de basis als in de lucht en dat allemaal tussen een vijftal oproepen door. Om de crews te bedanken voor de hartelijke ontvangst, de zeer interessante week en de ontzettende gastvrijheid bood ik hen ook een zelfgemaakt avondmaal aan. Een simpele spaghetti bolognese met bijhorende lookbroodjes en een gemengde sla. Uiteraard werd alles gevolgd met enkele liters roomijs.

Ook Chief Alvarez schoof aan. Hij was trouwens al de hele middag op baan om aan elke Fire Observer persoonlijk vaarwel te zeggen én om hen een trainingscertificaat te overhandigen. En iedereen kreeg dan ook nog eens een MDRF Major Campaign Award bar. De laatste avond op de posten ging in. Iedereen kreeg die nacht nog enkele oproepen te verwerken. Ook op ARS werd de avond en nacht gevuld met foto's, gelach en oproepen.

Maandag, 16 mei 2016:

De brandweerstage is ten einde. Nog snel even enkele laatste fotootjes maken en t-shirts uitwisselen. De rest van de brandweerkledij ging helemaal onderin de koffer en enkel shorts en t-shirts kwamen nog naar boven. Vanop station 29, waar de 3 wagens en de ganse groep samenkwamen, reden we naar de Glades om een bezoekje te brengen aan Gatorpark. Een alligator farm waar we eerst de mogelijkheid kregen om een toertje te maken met een airboat. Na de airboat schoven we aan in een "show" met padden, slangen, schorpioenen, stinkdier en...een alligator. In het nabijgelegen casino kozen we een lunchbuffet om dan de keys over te rijden om helemaal op Key West uit te komen, uiteraard met enkele fotostops onderweg.

Ons hotel voor het verblijf op Key West was het Banana Bay Resort. We claimden onze kamers en spraken voor enkele biertjes af aan het zwembad. We kozen het lekkere eten van Conch Republic Seafood Company uit voor het avondmaal gevolgd met avondwandeling doorheen de haven en Duval Street. Sommige verkozen nog een drankje maar het merendeel van de groep opteerde om naar het hotel te gaan voor een goede nachtrust zonder alarm.

Dinsdag, 17 mei 2016:

Na het ontbijt gingen we de baan op voor een korte toeristische toer op Key West. Via de naval base gingen we naar het Little White House, Hemmingway's House, Fort Zachary Taylor en de beroemde 90 Mile marker boei voor de broodnodige foto's. De hoofdactiviteit voor vandaag vond echter plaats te water. We namen zo maar eens even 14 jetski's in beslag om een 3 uur durende toer te maken rond het eiland. Een zeer leuke namiddag met de nodige races en acro!

We waren net op tijd terug om met een biertje in de hand de rare mensen en taferelen te bekijken op Mallory Square tijdens de zonsondergang. De avond werd afgesloten met een diner in de Hard Rock en drankjes in enkele van de vele bars die Duval Street rijk is.

Woensdag, 18 mei 2016:

We reden de hotelparking af omstreeks 10h00 om 2 minuten later alweer te stoppen...aan de hoofdkazerne van Key West Fire Department. Enkele foto's en t shirts en dan gingen we terug de auto's in voor een tochtje naar Delray Beach. Vanaf Homestead was dat in een echte douche van slagregen.

Bij aankomst in de Hyatt te Delray Beach stonden er enkele goodie bags voor ons klaar. Die kwamen van onze goeie vrienden aldaar. De regen was ietsje minder maar toch net genoeg om nat te worden. Delray Beach Fire Department was op de hoogte van onze komst en plots stonden daar een autopomp, een ziekenwagen en een commandowagen voor ons klaar aan het hotel om ons 2 straten verder te voeren naar een bar/restaurant. We werden verwelkomd door lokale burgers, mensen van het stadsbestuur, de leiding en enkele brandweermannen van Delray Beach en de Palm Beach County Fire & Rescue Pipes & Drums. We kregen geschenken, drank en bbq. Het werd wederom een zeer leuke en gezellige avond.

Donderdag, 19 mei 2016:

Koffie, zonsopgang op het strand, ontbijt en een rit van 3 uurtjes naar Orlando. Rond lunchtijd kwamen we er aan en konden we gelijk aan het shoppen gaan. Tegen 16h00 reden we de Oostelijke richting uit naar Cocoa Beach alwaar we onze intrek namen in de Wakulla Suites. Na de check in reden we snel even naar de Publix achter wat drank en eten voor de komende dagen maar voor het diner reden we naar de Outback op Merritt Island.

Vrijdag, 20 mei 2016:

Een ganse dag doorgebracht in SeaWorld orlando, samen met Papa John en Sweetie die speciaal naar Orlando waren gekomen om ons te vergezellen. Rond 19h30 waren we terug in Cocoa Beach. Deze avond was het Italiaans. Iedereen bleef nog tot ver na middernacht op het strand, we dronken wat biertjes, deden enkele Gaston en Leo sketches na en keken naar de bliksems in de verte over de oceaan.

Zaterdag, 21 mei 2016:

Een wondermooie zonsopgang op het strand, om 06h30 en met een heerlijke kop koffie. Na een douchke en een uitgebreid ontbijt zetten we koers naar het Kennedy Space Center, een ritje van een twintigtal minuutjes.

Voor de laatste avond zette Carl zich aan de grill. Grote, sappige en lekkere steaks stonden op het menu. Een leuke avond buiten, op het houten terrasdek aan het strand. Lekker eten, gelach, foto's, drank...leuke tijden!

Zondag, 22 mei 2016:

Aan alle mooie liedjes komt een einde en dat is voor deze stagereis niet anders. Het verhaal begon zo'n 2 weken terug maar nu is het einde nabij. We reden van Cocoa naar de luchthaven om er de huurwagens terug in te leveren en vaarwel te zeggen tegen Eric, die nog achterbleef voor een privéreis. De Deltavlucht naar JFK was mooi op tijd wat ons een overstaptijd gaf van 3 uurtjes. De vlucht naar Brussel verliep zachtjes en zonder problemen. We kwamen aan te Brussel de volgende morgen...tijd om de groep in te wisselen voor de geliefden thuis.

Deze stage was een succes! MDFR trok echt wel alle registers open en de ontvangst en gastvrijheid waren over the top! Dankzij hen werd deze stage one for the books!

Wat betreft de groep...het is niet altijd gemakkelijk om 15 dagen constant samen te leven met 14 verschillende karakters maar deze groep was echt wel een voorbeeld! Bedankt!

VERSTREPEN Carl